

Lenke: <https://subjekt.no/2019/10/28/ingri-haraldsen-treffer-publikum-med-sin-tekniske-og-tematiske-presisjon/>

Aktiverer sansene

Ingri Haraldsen treffer publikum med sin tekniske og tematiske presisjon

Utstillingen «Caught up in Awareness» er virkelig en å fordype seg i. Ved å gi oss flere innganger til kunstverkene, føler man seg godt ivaretatt som publikum, skriver Subjekts anmelder.

Tegnerforbundet-utstillingen «Caught up in Awareness», signert kunstner Ingri Haraldsen, oppfordret oss til å se hele utstillingen som én installasjon bestående av alle de ulike tegningene og skulpturene. Dessverre ble utstillingen tatt ned søndag, men Haraldsen, som forøvrig også var aktuell med et verk på Høstutstillingen, kommer vi til å se mer av.

Tematisk beveger Haraldsen seg innenfor arkeologi, identitet og historie, og hun går til tider «mikroskopisk» til verks. Hva kan cellene i håret vårt fortelle oss om hvor vi bor, eller har bodd, eller hvordan kan tennene våre si noe om hvilken barndom vi har hatt?

Haraldsen får oss til å tenke på alle sporene vi etterlater oss, men som vi kanskje ikke ser. I en tid hvor vi er mer opptatt av hvilke digitale spor vi etterlater oss, retter kunstneren fokus mot våre kroppslige spor, vårt DNA, og får oss til å reflektere rundt betydningen av dette i et historisk perspektiv. Hva kan man lese av håret og tennene til våre formødre, og hva vil man i fremtiden kunne lese av våres. Haraldsen problematiserer flere ulike interessante tematikker, uten at det blir for mange løse tråder. Noe av det som gjør utstillingen særs interessant, er det sanselige aspektet.

Kjenn, se, lukt og hør

Mange av verkene viser ulike teksturer i hår, høy, tråd og tenner, både i form av blyant- eller kulltegninger, men også i form av tekstilbaserte arbeider. Dama i resepsjonen opplyser oss om at verkene kan tas på (med unntak av tegningene, naturligvis) og når man først *kan* kjenne, da bør man kjenne. Som publikum er vi «opplært» til at de fleste kunstverk ikke skal berøres, og det taktile – berøringssansen – er noe understimulert i møte med kunst. I Haraldsens utstilling er det nesten nødvendig å berøre, etter vår mening. Og faktisk kan man gjerne koble på noen flere sanser når man først er i gang. Teksturen i de mer skulpturelle verkene er som å kunne føle teksturene i tegningene.

Vi vil også trekke frem verket «Panser», hvor visdomstenner, fortenner og en valpetann er støpt i håndlaget såpe; en svært tiltalende lukt, og et frastøtende motiv. Tenner henter Haraldsen opp igjen i verket «Muntlig fortelling», som er en kulltegning på papir, og verkene kommuniserer på denne måten med hverandre, og gir oss flere ulike veier å gå inn mot kjernen av tematikken. Det er også i de tegnede verkene at Haraldsen er helt eksemplarisk. Det sanselige og virkelighetsnære i de detaljerte tegningene er til å få bakoversveis av. Lokalet fylles svakt med lyden fra filmverket «Awareness», hvor lydsporet, komponert av Thomas Strønen, nydelig akkompagnerer følelsen og stemningen i resten av utstillingen.

Det lille ekstra

På skranken finner vi et teksthefte med tittelen «for de som vil vite mer». Her har kunstneren samlet diverse notater, skisser og kildemateriale som er skrevet underveis i prosessen mot utstillingen og under utarbeidelsen av de ulike verkene. Notatene varierer i form av direkte sitater fra podkaster, til kunstnerens egne notater fra blant annet artikler, lydbøker eller observasjoner i en mer poetisk form. En setning, et ord eller en påminnelse til seg selv om å lese ferdig en tekst, minner oss om hvordan man selv skriver notater. Hva ser vi, hva legger vi merke til, hva fascinerer oss og hva vil vi huske til senere.

Tekstheftet fungerer som et supplement til de som måtte ønske å dykke dypere ned i verkene, noe vi med all iver vil anbefale å gjøre. Tekstene er ærlige, direkte og gir oss et inntrykk av hva kunstneren er opptatt av og hvordan hun jobber.

I tillegg til tekstheftet med personlige notater, har Haraldsen også laget en Instagram-konto, som blant annet viser lyd, video og fotografier som har gjort inntrykk på, og inspirert kunstneren. Kontoen fungerer som et visuelt supplement til tekstheftet, men står også godt for seg selv, og lar oss se gjennom kunstnerens egne øyne. Haraldsen blottlegger sin egen kunstneriske prosess og inviterer oss inn i hennes eget hode. Og her liker vi å være.